

ת"פ 64015/02/18 - מדינת ישראל נגד אמיר כראבלי

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 64015-02-18 מדינת ישראל נ' כראבלי
תיק חיצוני: 163415/2016

בפני	כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	אמיר כראבלי

החלטה - גזר דין ללא הרשעה

הנאשם הודה והורשע בעבירת הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו בהתאם לסעיף 275 לחוק העונשין.

העבירה בוצעה ביום 15/4/2016 בשעות הערב, כלפי שוטרים בניידת שיטור עירוני, אשר הורו לנאשם שנהג ברכבו באזור המעיין בנצרת, לעצור עקב מוסיקה בקול רם שבקעה מהרכב. אחד השוטרים עיכב את הנאשם, ביקש ממנו רישיון נהיגה ומסמכים, ושוטר אחר החל לרשום לו דו"ח עקב רעש. הנאשם החל להתווכח ולדרוש שלא יירשם לו דו"ח, ובשלב זה נעמד מול אחד השוטרים ונאבק איתו תוך שהוא מתנגד לעיכובו ומזיז את ידי השוטר. לאחד השוטרים נגרמה רגישות בכף יד ימין והוא נזקק לטיפול רפואי.

ביום 18/9/2019 הודה הנאשם בכתב האישום כלשוננו והורשע. הובהר כי עמדת המדינה הינה לעונש של מאסר על תנאי ופיצוי, ואילו ב"כ הנאשם הבהירה כי בדעתה לטעון לביטול ההרשעה. בהסכמת הצדדים הוזמן תסקיר.

תסקיר שרות המבחן המליץ בשורתו התחתונה לבטל את הרשעתו של הנאשם בדין. עוד הומלץ להטיל על הנאשם עונש של של"צ בהיקף של 140 שעות ללא הרשעה. ההמלצה לא כללה הטלת צו מבחן, נוכח הערכת שרות המבחן כי הנאשם אינו זקוק לטיפול.

תסקיר שרות המבחן פירט כי מדובר ברווק בן 24 המעוניין להינשא בקרוב, ה עובד באופן קבוע כטפסן באתרי בניה בכל פעם אצל קבלן אחר. הובא בתסקיר כי משפחתו של הנאשם נורמטיבית, מתגוררת בנצרת לאחר שעברה לפני שנים מהעיר חיפה.

הנאשם ביטא חרטה על התנהגותו בעת העבירה. חרטתו באה לצד תיאור את האירוע באופן רווי תסכול עת חש זלזול כלפיו מהשוטר, ואף ציין כי הושמו על ידיו אזיקים שהכאיבו לו. הנאשם הדגיש כי לא היתה בכוונתו לפגוע בשוטר וכי

בדיעבד מבין שהיה פועל אחרת. הנאשם ציין כי מדובר בהתנהלות חריגה מצידו אשר אינה מאפיינת אותו. הנאשם ביקש משרות המבחן לסייע לו לסיים את ההליך ללא הרשעה בשל תפיסתו את עצמו כאזרח שומר חוק ומחשש לפגיעה בשמו הטוב. הנאשם אף הביע חשש כי אם יורשע, תוגבל עבודתו אם יידרש לתת שרות בבסיסי צה"ל או במקומות ביטחוניים.

שרות המבחן התרשם מהנאשם לחיוב. האירוע, בהתאם לשרות המבחן, הינו אירוע חד פעמי שאינו מאפיין את הנאשם, וצוין כי הוא פעל באופן אימפולסיבי על רקע תחושות של פגיעות ותסכול. שרות המבחן התרשם כי לא מדובר במי שמחזיק בתפיסות שנותנות לגיטימציה לאלימות, וכי העבירה שעבר לפני כ- 4 שנים אינה מאפיינת את התנהלותו בד"כ. שרות המבחן העריך כי החרטה שהנאשם הביע היא חרטה כנה וניבא כי הסיכוי להישנות עבירות אלימות נוספות ע"י הנאשם הינו סיכון נמוך.

ב"כ המאשימה טענה כי יש להותיר את ההרשעה על כנה. נציגת התביעה הפנתה לאמירות בתי המשפט בדבר הפגיעה החמורה בערכים חברתיים של שמירת חוק ושל ציות לאנשי חוק, הנגרמת בעבירות הפרעה לשוטרים בעת מילוי תפקידם. נטען כי לא הוכח נזק קונקרטי לנאשם בשל ההרשעה.

ב"כ הנאשם ביקשה לבטל את הרשעתו בהתאם להמלצת שרות המבחן, הפנתה לנזקים אשר עלולים להיגרם לנאשם אם תיוותר הרשעתו על כנה, ציינה כי זמן ניכר עבר מאז אותה הסתבכות יחידה של הנאשם בפליליים, ואף טענה כי שיקולים של צדק ראוי שינחו את בית המשפט לבטל ההרשעה. צוין בנוסף, כי רק רישום שמקורו ככל הנראה בשגגה מנע מהנאשם את זכותו לסיים הליך זה בהסדר מותנה.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, מצאתי כי יש לאמץ במקרה זה את המלצתו המנומקת של שרות המבחן ולבטל את הרשעתו של הנאשם.

אמנם הפרעה לשוטרי, ובמקרה זה הפרעה לאוכפי חוקים של איכות הסביבה במניעת רעש באזור עירוני, הינה עבירה אשר יש לצידה חומרה, שכן האינטרס החברתי שענייננו שמירת החוק מחייב להבטיח כי אנשי משטרה ואנשי אכיפה יוכלו לבצע את תפקידם החיוני ללא הפרעה וללא פגיעה בכבודם או בגופם, ואולם במקרה זה שוכנעתי כי יש לתת בכורה לנתונים האישיים החיוביים של הנאשם שבפניי, ועוד שוכנעתי כי שרות המבחן ראה לנגד עיניו לא רק את נתוני הנאשם, אלא כי בהמלצתו לא התעלם מנסיבותיה של העבירה, בבואו בהמלצתו לבטל את ההרשעה.

השיקולים אם לבטל הרשעת נאשם בגיר הוותו בבית המשפט העליון בפסק הדין המפורסם בעניין כתב (ע"פ 2083/96, **תמר כתב נ' מ"י** (21/08/97)). ניתן לומר כי הרשעת נאשם שביצע עבירה הינה הכלל וכי ביטול הרשעה יהיה מוצדק רק במקרים יוצאים מן הכלל שבהם האיזון בין חומרת העבירה, או העדר מיוחד של חומרתה, לבין הנזק שעלול להיגרם לנאשם בגין ההרשעה, הינו כזה אשר מאפשר ביטול הרשעה ללא פגיעה בלתי סבירה באינטרס הציבורי.

כזה הוא המקרה שבפנינו. מצאתי כי ביטול הרשעתו של הנאשם הינו תוצאה סבירה, אשר יש בה מן הצדק. מדובר בצעיר בן 24, נורמטיבי אשר דומה כי נסחף לעבירה פלילית אשר אינה מהחמורות ושהיא מסוג עוון בפעם יחידה בחייו.

יש להדגיש כי לא מדובר בעבירות חמורות יותר של תקיפת שוטר, כי אם בהפרעה לשוטר, וזאת מבלי להפחית מהחומרה של עבירה זו. אמנם התנגדות מתריסה לשוטר העומד לרשום לאזרח דו"ח הינה התנהגות נפוצה ושליטת אשר יש לגנות בענישה, ואולם כאן מדובר באירוע יחידי אשר מאז התרחש חלפו קרוב ל-4 שנים, ואשר הנאשם, בעת הביצוע שלה, היה צעיר בן 21 בלבד. משקל מרכזי יש לתת לחרטתו של הנאשם, אשר שרות המבחן מצאה ככנה. גם הלקח שלמד הנאשם, שהובע בפני שרות המבחן וגם היום במעמד הטיעונים לעונש עושה רושם כנה. שרות המבחן התרשם, ואף אני שוכנעתי מהתרשמות ישירה, כי הנאשם למד את לקחו וכי לא יתנהג באופן מתריס או פלילי אם ייקלע לסיטואציה דומה בעתיד.

באשר לנזק שייגרם לנאשם אם הרשעתו תיוותר על כנה - לא מדובר בנזק ממשי וקונקרטי "מהיום למחר", ואולם במקרה זה, בו מדובר באירוע שחומרתו אינה מהגבוהות ובעבירה מסוג עוון כאמור, אני סבורה כי "מקבילית הכוחות" מאפשרת לקחת בחשבון גם נזק מסתבר לא מידי אשר אין לשלול. מדובר בצעיר שמצוי בתחילת דרכו המקצועית אשר עד כה עובד בענף הבניה. הנאשם עובד בכל פעם אצל קבלן אחר בתור טפסן ומשכך, אפשרות כי יעסק בפרויקט אשר בו יבדק עברו הפלילי הינה אפשרות אשר אין לשלול כי תתרחש. בנוסף, ניתן לקחת בחשבון גם את עמדתו האישית של הנאשם לפיה הרשעה תפגע בדימויו ובתפיסתו את עצמו כאיש שומר חוק. ככלל, מדובר בהצהרה אישית אשר אינה עונה על דרישת "הנזק הקונקרטי" אשר מצדיק ביטול הרשעה, ואולם במקרה זה מצאתי כי מדובר באמירה כנה המבטאת חרטה של הנאשם על מעידתו היחידה, וכי יש לתת לעמדה כנה זו של הנאשם משקל, ולו בשולי הדברים.

עונש השל"צ בהיקף של 140 שעות אשר הוצע ע"י שרות המבחן לנאשם הינו רכיב עונשי מעשי משמעותי אשר יהווה גורם מאזן לביטול ההרשעה, כך שהנאשם יתרום בביצוע העונש לחברה. אני סבורה כי באופן זה יבוא האינטרס הציבורי להגשמתו המיטבית.

ב"כ המאשימה ביקשה להטיל פיצוי לטובת השוטר המתלונן. הטלת פיצוי אפשרית גם ללא הרשעה בדין, ואולם אני סבורה כי במקרה זה הטלת פיצוי הכרחית אף איננה רצויה. מבלי לתקוע מסמרות בעניין זה, אני סבורה כי פסיקת פיצויים לשוטרים במקרים כגון זה, עלולה לפגוע בדרך עקיפה ומורכבת בעבודת המשטרה ובמראית פני הצדק. אשר על כן, אמנע מפסיקת פיצוי.

סוף דבר הוא, כי אני מבטלת את הרשעתו של הנאשם.

ניתן צו לשל"צ ללא הרשעה בהיקף של 140 שעות. הנאשם יבצע את העבודות בבית העלמין המוסלמי החדש בנצרת בפיקוח שרות המבחן ועפ"י הוראותיו.

הנאשם מקבל הסבר פשוט שצו של"צ הוא עונש של בית המשפט בגזר-דין וכי עליו לקיים את צו השל"צ, שאם לא כן הוא חשוף להחמרה בעונש ואף להרשעה בדין.

זכות ערעור תוך 45 יום.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשרות המבחן.

ניתנה היום, י"ב אייר תש"פ, 06 מאי 2020, במעמד הצדדים.